

Összetartozunk!

„Megtartani a Lélek egységét a békeesség kötelékével.” (Ef 4,3)

Többször hallottam a nyáron: buborékban élünk. Mindenki a maga látása, hite, meggyőződése szerint. Ez a buborék lehet információs buborék, egyoldalú sajtó fogyasztása, kortársi közösség, a fiatalabbak és az idősebbek kizárása látóterünkől, politikai állásfoglalás, mely nem kíváncsi a másik oldal érveire. A buborék-élet lényege, hogy bezáródunk saját világunkba és elhatárolódunk egymástól, nem halljuk meg a másik hangját.

Összetartozunk! Kiált bele ebbe a némaságba munkaévünk mottója. Mi keresztyének, Krisztus népe nem mehetünk bele ebbe a játszmába. Jézus egybekapcsol minket saját testében és szolgálatra küld a világba. Pál apostol szavai hadd segítsenek ebben az évben nekünk végiggondolni identitásunkat és küldetésünket egy szét-darabolódott és atomjaira hullott átmeneti korban.

Az efézusi gyülekezetre mindent el lehetett mondani, csak azt nem, hogy egységes lett volna. A megtért hívők között voltak jólszituált kereskedők, a városi élet ismert személyiségei, nők és férfiak, szabadok és rabszolgák egyaránt. A kikötő nemzetközi serege is képviseltette magát fizikai munkásokkal, prostituáltakkal, szerencsevadászokkal, akik a Szentlélek munkája révén Krisztus gyülekezetéhez csatlakoztak. Mennyi különböző elképzelés, vágy, politikai

nézet, műveltség jelent meg ebben a közösségben! Pál azt üzeni nekik, hogy ne magukban keressék azt, ami összeköt, hanem felfelé tekintsenek, emlékezteti őket elhívásukra (4,1.v.) és a Lélekben megélt, a Krisztustestben megtapasztalt békeességre. Viseljétek el egymást szeretettel, írja az előző versben nagyon is realista szemlélettel, tudva, hogy a közösség összetartozásán mindig lehet dolgozni, minden napra jut feladat, ezért türelemmel, szelídséggel és alázattal kell közeledni egymáshoz.

Összetartozunk! Nekünk is meg kell fontolni, hogyan viszonyulunk egymáshoz, nem vehetjük át a kor szemléletét. A mottóhoz tartozó plakát összefonódó egymás felé kapcsolódó kezeket ábrázol. Együtt, egymásért. A Lélek egymásra bízott bennünket, felelősek vagyunk lelki testvéreinkért. Imádkozom a gyülekezetért?

A lelkeszek munkájáért? A Lélek egysége az egy Krisztushoz tartozást jelenti, ahol élhetünk a bűnbocsánat, az újrakezds lehetőségével. Az erőforrás ehhez Isten élő igéje és a szentségek. Jöjjünk Isten házába, éljünk a szentségekkel és az Isten békeessége, amely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szívünket és gondolatainkat ebben a szeretetközösségben.

■ GERŐFINÉ DR. BREBOVSZKY ÉVA

„Határtalan” összetartozás

Gyülekezeti életünk gazdagító kincseiként tekinthetünk testvérgyülekezeti kapcsolatainkra. A találkozásokra, melyek megélése számos ajándékot tartogat a résztvevők számára, s melyeknek egy különleges szimbóluma lehet az a fa, amelyet a reformáció ötszáz éves jubileumára készülve Wittenbergben, a Luther-kertben fogadtak közösen örökbe gyülekezeteink. Az idei munkaév mottója, mely az összetartozás fogalmát állítja figyelmünk homlokterébe, arra is lehetőséget kínál, hogy számba vegyük, mit is jelent számunkra, hogy e testvérgyülekezeti kapcsolatok révén is megélhetjük: „összetartozunk”. Azzal a kéréssel fordultunk Apácán, Porvoóban, Ebernben és Csákváron élő testvéreinkhez, hogy próbálják röviden összefoglalni mindazt, amit gondolataikban e fogalom velünk, Deák téri testvéreikkel kapcsolatban megindít.

Ahol barátságok születnek...

Ha az összetartozásra kérdez rá valaki, határozottan előjön belőlem a Deák téri gyülekezettel való kapcsolatunk. Fiatal suhanc korom óta ez nagyon sok módon megmutatkozott, hiszen sokat táboroztunk az ottani fiatalokkal, a nyár fontos pontja volt, amit nagyon vártam. De ez nem csak a fiatal generációkat érinti, a középkorúak illetve idősek is érezhetik az összetartozást, mert egy folyamatos és kölcsönös támogatottságról beszélhetünk. Bár ország-határ és sok kilométer választ el bennünket egymástól, de részt veszünk egymás fontos egyházi eseményein. Különösen jó érzés volt templomunk avatási ünnepségén, a helyi tiszteletes urak és asszonyok között az onnan érkezett lelkészeket is látni, ahogy jelenlétükkel is támogatnak, beszélgetésbe elegyednek a helyiekkel. Jómagam is bemutathattam nekik gyarapodó családomat, amellyel ha elindulunk és Budapesten kirándulunk, ott van a Deák téri gyülekezettel való, biztonságot adó összetartozásunk. Kincsként gondolok arra a tényre is, hogy itt nem csak egyházi kapcsolatokról van szó, hanem sok barátság is létrejött és születik a

mai napig. Olyan barátságok, melyekben a felek köszöntik egymást születésnapon, kirándulni mennek együtt, stb. Persze öröm és hála van a szívemben azért is, mert tavaly először kísérhettem ki a fiamat, hogy megismerje a Deák téri Mikulást. Bátran állíthatom, hogy ezt az összetartozást érezzük, ápoljuk, óvjuk és építjük korosztálytól függetlenül.

*Oláh Szabolcs,
az apácai gyülekezet másodfelügyelője*

A világ különböző pontjain is...

Számunkra az „összetartozunk” kifejezés egy mély kapcsolat kifejezője, amely átível határokon és kultúrákon, és a Krisztusba vetett közös hitünkben gyökerezik. Bár távol élünk egymástól, közös evangélikus örökségünk és hitünk köteléke összeköt bennünket. Krisztus ugyanazon testének részei vagyunk, és felemeljük egymást az imában. Bár mintegy 1500 kilométerre élünk egymástól, barátságunk és közös imádságunk lehetővé teszi számunkra, hogy megtapasztaljuk az erős kapcsolat átélését. A zene gyülekezeti életünk központi része mind Porvooban, mind pedig Budapesten. Ez emlékeztet minket arra is, hogyan imádjuk együtt ugyanazt az Istent, még a világ különböző részein is. Az, hogy „összetartozunk” ez annak ígérete, hogy együtt vagyunk ott Isten tervében, és hogy az Ő szeretete és kegyelme mindannyiunkat hordoz, bárhol is élünk a világban.

*Anna Tahitié,
a porvooi finn gyülekezet felügyelője*

Befogadás és elfogadás...

„Herr wir sind Brüder auf der ganzen Welt durch dich....“ – „Urunk, általad testvérek vagyunk az egész világon...”.

Így kezdődik az az ének, amely engem az egyik első találkozásunk óta újra meg újra megindít. Igen, keresztyékként összetartozunk. Isten nagy családjának lehetünk tagjai, függetlenül attól, hogy hol élünk a világon.

Kedves budapesti, Deák téri evangélikus testvérek, hála nektek, ez az elméleti megállapítás számunkra gyakorlatban is valósággá vált. Beengedtetek minket a saját világotokba. Befogadtatok bennünket gyülekezetetekbe, otthonaitokba és családjaitokba. Közvetlen közelségre ismerhetjük a magyarországi keresztyének mindennapi életét. Hálás vagyok minden személyes találkozásért és beszélgetésért, amelyekben részem lehetett e sokéves testvérkapcsolat során. Vendégszeretet és mély bizalom jellemzi az együtt töltött időt.

És ti is elfogadtátok a meghívást, és részesivé lettetek Ebernben a mi életünknek. Együtt ünnepeltünk istentiszteleteket és éltük meg az úrvacsorai közösséget. Beszégettünk a hitünkről is, többek közt például arról, hogy mit jelent keresztényként élni egy olyan világban, amely egyre kevesebbet kér Istentől. A különböző nézőpontok szélesítették látókörömet. De nemcsak én tapasztaltam ezt így, hanem a fiatalok, a kevésbé fiatalok és az idősek is újra és újra beszámolnak a veletek, mint kedves testvéreinkkel megélt örömteli élményekről.

Még ha a földrajzi távolság jelentős is, tudjuk, hogy lélekben kapcsolatban állunk egymással. Imádságban azt kérem, hogy az egymás irányában megélt növekvő szerepetünk jellé váljon e világban.

A gyülekezeteinkben munkálkodó tehetséges muzsikuskoknak köszönhetően biztos vagyok benne, hogy a következő találkozásaink egyikén már együtt fogjuk énekelni a fenti éneket. Addig is Isten jóságos Szentlelke vezessen és tartson meg titeket utatokon!

*Annelise Scharpf,
az eberni gyülekezet felügyelője*

Felelősök vagyunk egymásért...

„ÖSSZE – TARTOZÁS?!” – A Deák téri és csákvári gyülekezetek kapcsolata csákvári szemmel

Miután a csákvári gyülekezetnek 1982-től nem volt lelkésze, a parókia egyre rosszabb állapotba került. Gyülekezetünk számára mentő gondolat volt az akkori üres parókia ifjúsági szállássá való kialakítása a Deák téri gyülekezet részéről. Az újonnan indult gimnázium és gyülekezet részére kialakított táborhely áldást hozott mindkét gyülekezet számára. Kicsiny és megerőtlenedett gyülekezetünknek óriási támaszt jelentett a Deák

téri „Nagy Testvér” mellénk állása. A nyarak megteltek élettel, a táborozók gyakran látogatták a helyi gyülekezet istentiszteleteit is. A Deák tériek számára „Csákvár” fogalomná vált: a megpihenés, kikapcsolódás, a lelki megújulás és feltöltődés szinonimájává. Számtalan közösségi élmény, lelki alkalom, rengeteg élmény kapcsolódik ehhez a helyhez.

Az idők folyamán a Deák téri lelkészek egyre többször vállaltak szolgálatot a csákvári gyülekezet életében, hiszen a nagyheti konfirmandus tábor esti szolgálatait a helyi közösség böjti evangelizációs alkalmaként, lelki közösségként ünnepelhettük együtt több alkalommal is.

Az idei munkaév mottója vagy inkább kulcsszava az összetartozás. A két gyülekezet több ponton is összekapcsolódott, és összetartozik, ez nem kérdés. De hadd szedjem ketté a szót, és tegyem fel a kérdést: vajon „tartozunk” egymásnak?

Nos, igen. És nem, elsősorban nem
financiális dolgokra gondoltam, de ez is része
az összképnek.

A „tartozunk” alatt leginkább arra gondolok,
hogy felelősek vagyunk egymásért, és
felelősséget vállalunk egymásért. Az Egyház
Ura kegyelméből és jóvoltából összekötött és
egy irányba terelt minket. Felelősek vagyunk
ezért a kapcsolatért, amely kialakult, és
virágzik, hogy a magunk részéről ezután is
mindent megtegyünk, hogy tovább foly-
tatódjék, és továbbra is áldássá legyen
mindnyájunk számára. Csákvár továbbra is a
lelki megújulásnak, a lelki épülésnek, a
békesség szigetének a szinonimája maradjon.

A csákvári gyülekezet az utóbbi években
számos felújítási munkát látott végzett el:
sikerült megújítanunk az egész táborhely
összes bútortárait, valamint idén télen

elkészült a „faház” is, teljesen megújult
fürdőszobával, s immár klimatizált közösségi
térrel várja a táborozókat. (A munkát
folytatva ősszel a templomunk belső
felújításába kezdünk.) Szeretnénk, hogy akik
eljönnek Csákvárra, testben és lélekben
egyaránt jól érezzék magukat, és ez a hely
mélto legyen ahhoz a lelki tartalomhoz,
amelyet Krisztus Urunk ránk bízott.

Öröm számunkra, hogyha a csákvári
táborhely jó hírét élük meg Deák téri
Testvéreink, és tovább viszik Csákvár - és
evangélikus gyülekezetünk - jó hírnevét, és
azt, hogy összetartozunk.

Urunk adja meg, hogy ezen az úton továbbra
is Testvérként, összetartozva haladhassunk,
áldást hozva gyülekezeteink és táborozóink
számára is! Ámen!

*Szebik Károly,
a csákvári gyülekezet lelkésze*

BEMUTAKOZÁS

Jávori Fülöp – gyakornoki év a Deák téren

Kedves Fülöp!

**Gyakornokként érkeztl meg hozzánk
augusztus végén. Mit foglal magába ez a
feladatkör, hogyan készülsz az előttd
álló hónapokra?**

J.F.: Számomra megtartó erő, hogy lesz
ebben az évben feladatom, gyülekezeti
gyakorlaton vehetek részt a Deák téri
gyülekezetben. Elsősorban hitoktatóként
dolgozom majd, kezd kialakulni az a
10-11 óra, amelynek keretében a környező
iskolákban rendszeresen foglalkozom majd a
gyerekekkel.

Azok a hittanosok, akikkel hétről-hétre
találkozhatok, a reményeim szerint eleve
megtartó közösségként vesznek majd körül.

Ezen túl pedig minden emberi kapcsolat építhet bennünket és a hitünket. Az összetartozás éve miatt is hangsúlyos ez a számomra. Isten finom szálakkal köt össze bennünket, amelyek hiszem, hogy az idő múlásával egyre erősebbek lesznek. Ezért minden találkozásra, gyülekezeti alkalomra igyekszem majd úgy tekinteni, mint olyan lehetőségre, amelyet Isten kínál a tanulásra, a hitem fejlődésére, a személyiségem kibontakozására, a jövőbeli szolgálatom elősegítésére.

Presbíteri hétvégén voltunk együtt Csákváron szeptember második szombatján. Ott már sokmindent meséltél magadról. Kérlek oszd meg a legfontosabb információkat a hírlevél olvasóival!

Igen, a bemutatkozásom után a kiscsoportos beszélgetés alkalmával rögtön be is vontak a beszélgetésbe és feladatot osztottak rám a presbíter testvérek. Jó volt megérezni a bizalmukat, rendkívül jól éreztem magam ezen a napon. Nyilván volt bennem izgalom a bemutatkozás kapcsán, hiszen végül nem hatodévesként érkeztem, ahogyan terveztük. A munkámnak így más hangsúlyai lesznek, de nagyon nyitott, barátságos, elfogadó közegbe kerültem. Nem csak a szavak szintjén, hanem talán emberileg is sikerült kapcsolódnunk egymáshoz.

Nekik is arról beszéltem, hogy számomra mennyire meghatározó a nyíregyházi háttér, amelyből érkeztem, az egyházzene, amely egészen fiatal korom óta a hétköznapijaim része, ahogyan a német nyelv is sokat jelent a gimnáziumi évek óta. Igyekeztem ezekre a súlypontokra rámutatni, és kifejezni azt, hogy örülnék, ha ez az év is hasonlóan meghatározó mérföldkő lehetne a számomra.

Külföldi ösztöndíjas is voltál Heidelbergben tanultál.

Valóban, teológiát, egyházzenét és - mert ott rendkívül jó filozófiaprofesszorok vannak - filozófiát. Több mindenbe igyekeztem bekapcsolódni ebben az időszakban, kiaknázva a lehetőségeket.

Éppen abban az évben, 2022-ben volt Karlsruheban a E.V.T. (Egyházak Világtanácsa) nagygyűlése, amely a Covid miatt elmaradt találkozót pótolta. Az ottani egyház támogatásával lehetőséget kaptam arra, hogy küldöttként részt vegyek ezen a konferencián, külön élmény volt számomra, hogy a kórusban énekelhettem. Egy pályázat kapcsán Rómába is eljutottam ekkor, ahol szintén egy ökumenikus háttérű intézmény nyári szemináriumán vehettem részt. Ezek mind jó lehetőségek voltak a tanulásra, elmélyülésre egy-egy témában.

Csákváron elhangzott feléd egy kérdés, mégpedig azzal kapcsolatban, hogy akkor végülis minek készülsz? Zenésznek, nyelvtanárnak esetleg lelkésznek?

Egyértelműen lelkésznek készülök. Ezt ott is világossá tettem. Ezzel együtt a lelkészi pálya is sokfelé ágazhat. Egyáltalán nem baj, ha a lelkészek többféle területen is otthon érzik magukat, hiszen ez rengeteg kapcsolatot, tapasztalatot feltételez. Ezen túl jó dolog néha hátrálépra is vizsgálni a hitéletünket, más formában is kamatoztatni a tudásunkat, ismereteinket. Sokat segít, ha ebben nem akadályoznak nyelvi korlátok, vagy a filozófia tudományát segítségül hívva merünk esetleg nehéz kérdésekbe is beleállni. Pilinszky írja, hogy a misztikusok sosem távolították el maguktól a teológiai problémákat, hanem addig foglalkoztak velük, amíg koncentrikus körök mentén egyre közelebb kerültek a problémához, egészen addig, amíg valamilyen megoldásra nem bukkantak. A zene pedig kiemelten is hozzátartozik a spiritualitásomhoz, Istenhez kapcsol és

emel. De ezeket az ajándékokat mind a jövőbeli lelkeszi hivatásom részeként képelem el.

A konkrét feladatokon túl mi benned a várakozás a következő időszakkal kapcsolatban?

Nem határoztam meg a magam számára konkrét elvárást, mert tartanék tőle, hogy az túlságosan korlátozna. Inkább nyitottan várom, hogy mivel találkozom. Általában is inkább utólag vonok mérleget. Ha elvárok valamit, lehet, hogy nem veszek észre

olyasmit, ami mellettem vagy éppen bennem történik. Inkább a jelenben, az “itt és most”-ban szeretnék benne lenni. Az “itt és most”-ban lehet Istennel is találkozni, az “itt és most”-ban vannak jelen a ránk bízott emberek is. Ezzel a lelkülettel, szemlélettel szeretnék én is bekapcsolódni a Deák téri gyülekezetben folyó munkába.

Köszönöm szépen a beszélgetést! Legyen Isten áldása az itt töltött idődön!

A beszélgetőtárs Smidélusz Gábor volt.

ÓVODAI TÖRTÉNESEK

Sebességváltás a Kisdeákban!

Óvodánk házatáján sokrétű változás zajlott a nyári hónapok során. Parádi Ágnes megbízott óvodavezetővel beszélgettünk az új kezdetben rejlő lehetőségekről.

Kedves Ági! A sok nyakadba szakadó nehézség ellenére úgy érzem, rengeteg inspiráló, örömteli folyamat zajlik most óvodánkban. Mindez személycserékkel is járt, új óvónők érkeztek Andi és Julcsi személyében, a régi csapatból Andrea és Anna óvónénik vállalták a folytatást. Hogyan készültök együtt a közös munkára, milyen feladatok, nehézségek, örömök vesznek most körül benneteket?

Nagyon szerencsésnek mondhatom magam, mert eddigi óvodapedagógusi tevékenységem során csakis remek vezetőik vettek körül, akiktől sokat tanulhattam. A győri Péterfy evangélikus lelkisége a mai napig meghatározza a gondolkodásomat, hozzáállásomat. Az óvoda és a hitélet számomra teljes mértékben összetartozik. Az eddigi találkozásaim alapján úgy látom, hogy éppen ez az, amit itt a Deák téren is nagyra

értékelnek és amit itt is szeretnénk közös munkával kibontakoztatni, az eddigieknél is jobban közelíteni egymáshoz.

Ennek alappillérei egyébként nagyon egyszerű dolgok; szeretni, megérteni, odafordulni, hinni, bízni és derűt árasztani. A gyermekekkel, a szülőkkel, a kollégákkal való munkálkodás során egyaránt érvényes mentalitásbéli értékek ezek.

A fiatalságom nyilván egyfajta tapasztalatlanságot is feltételezhet, ennek ellenére hiszem, hogy ami nehézséget okoz, az megtanulható. Az a lelkület és gondolkodás viszont, amit magam is képviselek és amit most a kollégáimban is érzek, nélkülözhetetlen egy jó szellemiségű gyülekezeti óvoda életében.

Az adminisztráció persze nem éppen lelki feladat, ha ebbe belefáradok, vagy nehe-

zebben találom a megoldásokat, akkor még mindig érkezett egy bátorító impulzus, egy kedves gondolat, szülői segítség, jó visszajelzés, örömteli találkozás. Nem minden intézményben magától értődő ez a lelki plusz. Nagy szabadságot és lehetőséget kaptunk most ezzel a régi-új csapattal, akikkel vállvetve dolgozunk azért, hogy az elvetett mag meggyökerezzen és szárba szökkenjen. Rendkívüli kihívásokkal teli, ugyanakkor izgalmas és hálás feladatra vállalkozunk, igyekszünk emberileg megtenni minden tőlünk telhetőt, de hiszem, hogy közben Isten gondviselő szeretetével is számolhatunk.

A magam részéről úgy látom, hogy a jelenlegi óvodapedagógusi teamnek a létrehívásához nem lett volna elég emberi szervezőképesség. Nagyon sok tapasztalat, erős szakmai háttér, motiváció, lelkesedés, gyülekezeti kötődés segíthet abban, hogy óvodánk ne csupán egy, a gyülekezet mellett élő oktatási-nevelési intézmény, hanem a gyülekezeti munka integráns része legyen. Neked most valóban nagyon fiatalon kellett hozzákezdened, hogy összefogd az óvodában folyó munkát. Milyen nyomvonalon indultál el erre a nagy közös vállalkozásra?

Ahogy már említettem én nem kisgyermekkoromban, hanem a győri iskolán, óvodán, gyülekezeten, a zenei táborokon keresztül kaptam lelki úttravalót, élhettem meg a keresztyén közösséget. Ócsai Zoltán lelkész munkája nyomán létrejött ifjúsági körben is sok megerősítést kaptam. Úgy érzem, hogy most is éppen olyan emberek vesznek körül, akik hasonló lelkülettel, hittel, elkötelezettséggel képviselik Isten ügyét a kisgyerekek között is.

Így hála Istennek nem nagyon kell keresni azt az irányt, ami a számunkra közös cél lehet,

mert nagyon is megvan a közös nevező. Természetesen ezen belül mindenki hozza a maga karakterét, személyiségét, tapasztalatait. Nagyon sok biztatást kapok az óvónőktől, szülőktől, de a gyülekezet is nyitottan és bizalommal fogadott. Azt érzem, hogy sokan hamar befogadtak. Volt lehetőségem a nyáron a tipegők táborában fiatal szülőkkel is megismerkedni, sokat beszélgetni. Olyan helyzetben vagyok, hogy otthonra találhattam a Deák téren és szeretném, hogy az ide érkező gyerekek és családok is ugyanígy otthonosan éreznék magukat az Insula Lutherana kis szigetén.

Ennek nyilván megvannak az előzményei is, elismeréssel tekintek minden korábban itt dolgozó vezetőre, óvónőre, dajkára, munkatársra. Ők is megtették, ami rajtuk múltott, a munkájuk, szeretetük, szakértelmük beépült sok család életébe. Most azonban egy új lehetőséget kaptunk, új helyzet előtt állunk, a legjobb emberek vannak együtt a legjobb helyen, a legjobb időben. Ennek súlya, felelőssége van, de hatalmas erő is rejlik benne, olyan ajándék, amivel élni kell.

Szeretnék a velem együtt dolgozókra is támaszkodni, fontos számomra a véleményük, minden meglátásuk. Vezetőként azon dolgozom, hogy mindenki úgy kamatoztathassa a maga tehetségét, karizmáját, hogy azt a többiek elismerjék, támogassák és együtt örülhessünk az elért eredményeknek. Szeretném, ha a fókuszban a gyerekek lennének, nyilván a szülőkkel családokkal együtt gondolkodva, folyamatos dialógusban. Minden más kevésbé lényeges ehhez képest.

Tudom, hogy még nagyon az elején tartunk a tervek megvalósításának, de már most érezhető, hogy milyen elánnal kezdtetek a közös munkához. Mintha valóban sebességváltás történt volna. Ha

egy mondatban kellene megfogalmaznod, hogy milyen lesz a Kisdeák Óvoda jövőbeli arculata, akkor mit mondanál?

Az év mottóját továbbgondolva válaszolnék, ami a tanévényítő istentiszteleten is elénk került, nemcsak az igehirdetésben, hanem a liturgia egyes elemeiben, a közös jelenetben és zenélésben, amelyből az óvónők és párjaik is kivették a részüket. Azt érzem, hogy összetartozunk, összekapaszkodunk a gyerekekért, egymásért. Összekapaszkodunk Isten oltalmát élvezve egy békés, biztonságos, szeretetteljes, családi szigeten, ahova jó jönni, ahova jó megérkezni, ahová jó tartozni.

A beszélgetőtárs Smidélinsz Gábor volt.

ÉRKEZÉSEK

Közösségben rejlő megtartó erő

Galambos Andrea és Péter Júlianna (Andi és Julcsi óvónénik) nemrég kerültek a Kisdeák Óvodába. Rögtön nagy lendülettel és lelkesedéssel vetették be magukat az óvodai és gyülekezeti közösség hétköznapijaiba. A tanévényítő családi istentiszteleten párjaikkal együtt olyan természetes módon kapcsolódtak be a gyerekek számára az igehirdetés megértését segítő jelenetbe és a közös zenélésbe, mintha régtől fogva közösségünk tagjai volnának. Arról kérdeztük őket, hogy mit mentenének át szívesen előző munkahelyük értékei közül, illetve milyen élményeik, találkozásaik vannak Kisdeák Óvodánkba megérkezve.

Kedves Andi és Julcsi! Kérlek osszátok meg a hírlevél olvasóival, hogy honnan érkeztek, milyen pedagógiai háttérrel, személyes tapasztalatokkal kapcsolódtok be a nálunk folyó munkába?

Julcsi: Az I. kerületből, egy önkormányzati óvodából érkezünk, ahol 7 intézmény állt egy vezetés alatt. Ez nem volt mindig így. 2003-ban, amikor Andi odakerült, még önálló óvoda voltunk.

Andi: Julcsival egy buszmegállóban találkoztunk, ahol megkérdezte tőlem, hogy volna-e kedvem vele dolgozni. A szimpátia és az ismeretség persze már régi keletű volt, a párjaink együtt zenéltek, ezen túl pedig az akkori élethelyzetünkben mindketten többféle szalon is kötődünk a várkerülethez.

Julcsi: Andinak még nem volt meg az óvodapedagógusi diplomája, de az akkori főnökünk volt annyira rugalmas, hogy

Andi

alkalmazta őt, nyilván azzal a feltétellel, hogy elkezdji és el is végzi a főiskolát.

Andi: A tanári diplomám már megvolt, de az óvodapedagógusi még hiányzott akkor.

Julcsi: Ebben az időben tehát még külön működött a Lovas úti óvoda, ami egy kifejezetten családias, bensőséges közösség volt. Mi magunk is arra törekedtünk, hogy ezt a karaktert építsük. Az akkori vezetőnk szintén elkötelezett volt ebben az irányban. Mesejátékokat játszottunk, kirándultunk, kürtőskalácsot sütöttünk együtt az ádventi vásárra.

Andi: A felnőttek számára is minden tanév kezdetén volt valamiféle összejövétel, halászléfőzés, csapatépítő együttlét. Jó volt megélni az odatartozást, hogy mi magunk is egy megtartó közösség tagjai lehetünk. Híresek voltunk a kohézióról, még az összevonások után is sokáig így maradt ez. Örültünk egymás sikereinek, igazi támogató légkör uralkodott, segítettük a fiatalokat, bíztattuk egymást, empatikus működés

jellemezte a munkakapcsolatokat is. Szinte az óvodában éltünk, mert szerettünk a gyerekek között lenni. Nagyon szép időszak volt.

Ha egy-egy mondatban kellene összefoglalni, hogy mi az, amit tapasztalatként, konklúzióként, értékként át tudnátok menteni, hozni, akkor az mi lenne?

Julcsi: Éppen ez, a közösségben létezés.

Andi: És a közösségért létezés.

Julcsi: Akkor tudsz jó közösséget formálni a gyerekekből, ha te magad is közösségi lény vagy. Ha szociálisan érzékeny vagy, ha megtanulsz csapatban dolgozni. Ez másként nem működik.

Andi: Sok pozitív tapasztalatunk volt. Abból a csoportból, amelyet együtt vittünk végig, gyerekek és szülők egyaránt élő kapcsolatot ápolnak velünk és egymással. Ez nagyon jó visszajelzés. Megható, hogy még 20 év után is visszajöttek meglátogatni bennünket. Jóleső érzés volt, hogy számon tartanak és eljöttek minket meglátogatni. Ilyen háttérből jövünk és ez nyilván meghatározza majd az ittlétünket is.

Julcsi: Ezt is kerestük. Úgy jöttünk el, hogy valami ilyesmit szeretnénk továbbvinni.

Nagyon hálásak vagyunk, hogy itt vagytok és örülünk neki, mert mi is ebben gondol-kodunk, nekünk is ez a célunk itt a Deák téren. Mik az első benyomásaitok, mi az ami öröme adhat okot és mit láttok feladatnak az új helyzetben?

Andi: Fontos, hogy legyenek személyes emberi szálak is. Jó volt megtapasztalni, hogy amikor először beszélgettünk komolyabban arról, hogy átigazolnánk, akkor azt éreztem, hogy gyorsan kialakult egy felemelő beszélgetés, ami számomra nagyon meggyőző volt. Örültem, hogy itt is

Julcsi

lelkesedéssel gondolkodtok az óvoda ügyeiről. Éreztem benne az erőt, lendületet. És még ha nem is dőlt el akkor száz százalékosan, hogy itt kezdem el az új tanévet, arra gondoltam, hogy milyen jó lenne, ha itt dolgozhatnék.

Julcsi: Nehézségek mindig, mindenütt adódnak. Egy új csoportba megérkezni, új szokásokat megismerni mindig alkalmazkodást, bátorságot kíván. De ez nem

olyan kihívás, amibe én magam ne tudnék beleállni. Azt érzem, hogy itt felszabadultan tehetem a dolgom. Nem kell olyan dolgokba bevonódnom, ami nem az én kompetenciám. Ilyen pressziót egyáltalán nem érzek és ez felszabadítóan hat. Tudok a gyerekek között lenni, rájuk figyelni, anélkül, hogy más kötné le az energiáimat. Ez a legelső meghatározó benyomásom, amiért azt érzem, hogy jól döntöttünk.

Andi: Az is fontos, hogy az óvodapedagógus párukkal milyen kapcsolatot alakítunk ki, hogyan próbálunk együtt gondolkodni. Úgy látom, hogy már most vannak olyan apró változások a csoport életében, amelyekben tudtunk együtt, konszenzussal dönteni. Ezek megkönnyítették a mi életünket is, a gyerekek is kompetensebbek lettek. Jól élem meg, hogy egy rugóra jár az agyunk, ugyanazt gondoltuk és mondtuk ki ugyanabban a pillanatban, mint a már régóta együtt dolgozánk.

Jó munkát kívánok Nektek a Kisdéákban! Hiszem, hogy nemcsak a reményeink vannak meg, hanem biztos alapokon nyugszik a kialakulóban lévő összhang is.

A beszélgetőtárs Smidélinsz Gábor volt.

TÁMOGATÁS

Hálaadási vasárnap: október 6.

Gyülekezetünkben évente két hálaadási vasárnap alkalmával nyílik lehetőség az **egyházfenntartói járulékok** borítékba helyezésére. Idén ősszel **október 6-án** várjuk ily módon mindazok adományát, akik a hozzájárulás befizetésének ezt a módját választják. Felajánlásainkat a két délelőtti istentiszteleten, a padokon elhelyezett borítékokba téve, az offertórium összegyűjtésekor a kosarakban helyezhetjük el. Kérjük adakozó testvéreinket, szíveskedjenek a borítékban levő kísérő űrlapokat is kitölteni!

Minden támogatást és adományt ezúton is köszönünk!

ORSZÁGOS EVANGÉLIZÁCIÓ

„Más alapot senki sem vehet”

Deák téri evangélikus templom 2024. október 12., szombat, 10-16 óra

- 10.00 Köszöntés, közös énektanulás
dr. Bence Gábor, az Evangélikus Kántorképző Intézet igazgatója vezetésével
- 10.20 Ünnepi istentisztelet, ígét hirdet: dr. Fabiny Tamás elnök-püspök
Győri Gábor Dávid országos evangélizációs és missziói lelkész beiktatása –
Szemerei János misszióért felelős püspök
Szeverényi János leköszönő országos missziói lelkész nyugdíjas szolgálatra
bocsátása áldással – Kondor Péter püspök
- 11.00 Igehirdetés, missziói alapvetés: Győri Gábor Dávid
„...más alapot senki sem vehet a meglevőn kívül, aki Jézus Krisztus.” (1Kor 3,11)
- 12.00 Ebédszünet (az egyház szerény vendéglátást biztosít)
- 13.30 Tanúságtételek – Mit tett velünk Isten? –
Victor István nyugalmazott hejcei lelkipásztor és hitvese, tizenhét gyermek
szülei, az evangélizáció elkötelezett munkásai
Földi-Kovács Andrea újságíró, a Carpe Deum szerkesztő-műsorvezetője
- 14.30 Istentisztelet úrvacsorával, ígét hirdet: Szeverényi János
*„...ráépültetek az apostolok és próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus.”
(Ef 2,19-22)*
Liturgiai szolgálat: Kovács Viktor az EHE lelkésze
A délután zenei szolgálattevője az Új teremtes együttes.

A nap folyamán gyermekfoglalkozást tartanak a Keresztyén Önkéntesek Szövetsége az Ifjúságért (KÖSZI) szolgálói a Kisdeák Evangélikus Óvodában.

Az alkalomra mindenkit szeretettel vár a
Magyarországi Evangélikus Egyház Missziói Bizottsága.

Hittanórákról néhány szóban

2013. őszétől az alaptanterv részévé vált az állami fenntartású iskolákban, elsőtől a nyolcadik osztályig a hit-, és erkölcstan-oktatás, illetve a helyette választható etika óra. Az utóbbi évek tapasztalata az, hogy a diákok kicsivel több mint 50%-a az etikát választja, a többiek pedig a különböző felekezetek és vallási közösségek hittanóráira járnak. A belvárosi iskolákban nem ritka, hogy hét-nyolc különböző vallási közösség hittanórái közül választhatnak a tanulók. A hittanra járók nagyrésze katolikus, illetve református. A belvárosi iskolákban átlagosan 2-3 diák jut egy evangélikus hittanórára, és nem ritka az egy fős csoport sem. Ez a szám tükrözi a népszámlálási adatokat, hiszen az ország lakosságának csupán 2-3 százaléka evangélikus. A kis létszámú csoportoknak az az előnye, hogy a nagy csoportokkal szemben több figyelem jut egy gyermekre.

Gyülekezetünk különleges helyzetben van, mert az egész belvárosban mi vagyunk az egyetlen evangélikus gyülekezet, így az itt lévő tíz iskolában a mi feladatunk a hitoktatás megszervezése. Idén is sikerült elérni, hogy akik evangélikus hittanra jelentkeztek a belvárosban, azok órarendi keretek között tudnak evangélikus hittanra járni.

Három olyan középiskola van, ahonnan az utóbbi években egyszer sem jelezték, hogy lenne evangélikus diák, de így is van két gimnázium és öt általános iskola, ahol összesen 33 evangélikus hittanóra van. Sajátos módon ezekben az iskolákban nagyrészt olyan gyerekek tanulnak, akik gyülekezetünk területén kívül laknak, így más evangélikus gyülekezetek hittanosai is látogatják az óráinkat. Ez egyszerre jelent lehetőséget és kihívást is. A Deák téri

gyülekezeti tagok nagyrésze nem a belvárosban lakik és több olyan budapesti evangélikus gyülekezet van, ahol nem tudják megoldani, hogy a területükön lévő összes iskolában biztosítsák a hitoktatást. A Farkasréti Általános Iskola bár területileg nem hozzánk tartozik, azonban több olyan diák jár oda, akik sok szállal kötődnek a Deák térhez. Sokáig nem volt ott evangélikus hittan, ezért jónak láttuk, hogy a gyülekezetünkhöz kötődő gyermekek miatt a Deák tér biztosítsa ott is a hitoktatást.

A Kisdeák Óvoda nagyon fontos számunkra, ezért a két csoportnak külön-külön tartunk minden héten hittanórát. Mindent összevetve: a gyülekezetünk négy lelkésze és a gyülekezeti gyakornokunk hetente összesen 43 hittanórát tart 111 hittanosnak nyolc iskolában és az óvodánkban.

■ KOVÁCS ÁRON

Az összetartozás nyári élményei

Noha a nyári hónapok során a hagyományos hétközi gyülekezeti alkalmak zöme szünetel, az ilyenkor megszervezésre kerülő táborok ugyanakkor lehetőséget kínálnak megannyi szép, közösségeinket építő élmény átélésére. Az alábbiakban ezekről az együttlétekről számolnak be résztvevők.

Idén is megszervezte gyülekezetünk a fasoriakkal közös csákvári gyermektáborát, ugyanitt került sor az ifjúság – a Szélrózsa miatt kivételesen hatnaposra rövidült – találkozájára. A csákvári ház azonban ezen a nyáron egy harmadik táborunknak is otthont adott.

Tipegő tábor – Csákvár, június 19-21.

Ezen a nyáron új lehetőség nyílt meg a kisgyermekes családok számára Csákváron. Lelkszeinknek hála azoknak gyermekeknek sem kellett lemondani a táborozás örömről, a közösség erejének meg tapasztalásáról, akik még túl kicsik a hittantáborhoz, ám nagyon szívesen csatlakoznának. Külön öröm volt, hogy Gerőfi Éva, Smidéliusz Gábor, Kovács Áron és Doma Márton mellett az óvodából csatlakozott hozzánk egy kiváló óvodapedagógus is Parádi Ágnes személyében, aki pozitív, gyerekközpontú, fáradhatatlan, vidám személyiségével meghatározta az itt töltött napok hangulatát.

A tábor teljes mértékben a pici gyerekek igényeihez igazodott. Ébredés után a kipihent, energiától kicsattanó gyerekek játékos reggeli tornán vehettek részt Ágival.

Az áhítat a kicsik nyelvén szólt a kertben, majd ugyanott szervezett kézműves foglalkozást Ági. Ebéd után megvolt a lehetőség az sziesztára, ez az a pont, amiben különbözött a Tipegő a többi tábortól. Így kicsik és nagyok újult erővel fogadták a délutánra kínált programokat.

Rendkívül színes, kedves napok voltak ezek. Nekem személy szerint a legkedvesebb élményem az volt, hogy azokkal az emberekkel tölthettem együtt ezt a kis időt, akikkel gyerekként jártunk Csákvára – immár szülőként, a következő generációval kibővülve. Isten áldása legyen ezen az alkalmon, hogy a gyerekeink is olyan szeretettel járjanak vissza, ahogy azt mi tettük!

Kelényi-Sólyom Iringó, édesanya

Augusztus 10 és 17-e között Diósjenőre utaztunk, a gyülekezet Testvérgyülekezeti Nomád Táborába. A falutól pár kilométerre lévő Gál-kút melletti réten sátraztunk, mé táztunk, fociztunk, számháborúztunk.

A tábor megelőző napon az Apácáról érkezett konfirmandusokkal libegőztünk. A táborban sokat beszélgettünk az elhiva-

tottságról, elhívottságról. Ez volt a reggeli áhítatok és a legtöbb játék témája is. Erdei istentiszteletünket Szász Levente, ősgárdi lelkész tartotta. A sok sportolás mellett maradt idő kézműveskedésre, nyomozásra, paralimpiára, irányított vitákra, és még azt is megnéztük, milyen magas a Csóványos.

Kézdy Judit, szervező

Ebérni ifjúsági találkozó – Ebérn, augusztus június 12-19.

Augusztus 12 és 19-e között ellátogattunk a Deák téri ifjúság csapatával ebérni testvérgyülekezetünkhöz. A 10 fős ifjúsági delegációt Cselovszky Ferenc és Kovács Áron lelkészeink vezették.

A gyülekezeti házhoz érkezve kedves fogadtatásban részesültünk. Onnan a vendéglátó családokhoz kerültünk, akik elszállásoltak minket. Mint ahogy a tavalyi találkozón, úgy idén is a hagyomány és a zene gondolata köré épültek az áhítatok és beszélgetések. Az ebérni időtöltés mellett ellátogattunk a müncheni Deutsches Museumba, a memmelsdorfi zsinagógába, és részt vettünk egy kenutúrán a Pegnitz folyón.

A Bajorországban eltöltött hetünk a vasárnapi istentisztelettel zárult Kovács Áron prédikálásával és a német-magyar ifjúsági csapat zenei és imaolvasási szolgálatával.

Illés Enikő, résztvevő

Zelzah nyár

A Zelzah ifjúsági zenekar mozgalmas pár hónapot tudhat a háta mögött. A nyár elején Frankfurt Oderben jártunk, ahol a Christliche Begegnungstage keretein belül volt lehetőségünk zenélni. Az út sok élménnyel gazdagított bennünket, sok barátságos találkozásban lehetett részünk: például szerencsénk volt Pröhle Gergely országos felügyelő úrral is közösen zenélni. Júliusban Nyíregyházára látogattunk el, ahol a Szélrózsa Evangélikus Ifjúsági Találkozózn léptünk fel. Itt sok fiatallal találkoztunk, akikkel az együtténeklés és beszélgetés rengeteg motivációt adott nekünk a zenekar jövőjére nézve. Augusztusban sem maradtunk sokat otthon: a Budai várban megrendezett Protestáns Sokadalom szervezői felkérték bennünket, hogy adjunk egy kis ízelítőt egyházunk könnyűzenei életéből,

amit örömmel meg is tettünk. A nyarat Gödöllőn zártuk, ahol az országos lelkész-találkozózn zenéltünk együtt különféle formációkban a jelenlevőkkel. Hálásak vagyunk ezekért az alkalmakért, és izgatottan várjuk a következő lehetőségeket, összfel például Würzburgba fogunk ellátogatni.

Cselovszky Klára, a zenekar tagja

Gyülekezeti családi tábor – Kőszeg, július 24–27.

Ebben az évben a gyülekezeti családi tábor helyszíne Kőszeg volt. A város neve ihlette az áhítatok igeválasztásait, amelyek mind a Bibliában megjelenő kövek köré épültek. Így a reggeli és esti áhítatokon hallhattunk a biztos alapvetés kövéről a kősziklára épített ház példázata alapján; az összetartozás kövéről Jákob oltárállításán keresztül. A próbatétel kövéről Jézus megkísértése; tanúskodó kövekről jeruzsálemi bevonulásakor a farizeusok feddésére adott válasza által; a reménység kövéről pedig a feltámadás reggelén elhengerítve talált kőről szóló igeszakasz segítségével. Végül az élő kövekről, Péter apostol első leveléből, aki Jézust élő kőhöz hasonlítja és minket is arra biztat, hogy mi is élő kövekként épüljünk lelki házzá.

Az elcsendesedés percei mellett számos élménygazdag, vidám programon vehettünk

részt. A szombathelyi Vasi Skanzenben vezetéssel a vidék tájegységeivel, lakóház fajtáival és háztartási eszközeivel ismerkedhettünk meg, valamint egy-egy érdekes szólásunk, szókapcsolatunk egykori használati tárgyra visszavezethető eredetére derült fény. A gyerekek ez alatt népi játékokat próbálhattak ki. A sárvári Nádasdy várban egy főnemesi család több évszázados életébe kaptunk bepillantást. A vidék állat- és

növényvilágáról a Berthold István Természetvédelmi Látogatóközpontban és a Chernel Kertben szerezhettünk ismereteket. A nyári melegben elkirándultunk ahhoz a bunkerhez, ahol a Szent Koronát őrizték a II. világháború végén, valamint felkapaszkodtunk a Kálvária templomhoz és a mellette álló remetelakhoz. A kirándulás végén, a kőszegi szőlőhegyen a gyerekek szörppel, a felnőttek borkóstolóval csillapíthatták szomjukat.

A tábor utolsó estéjén került sor a tábori színház bemutatójára, ahol a felnőttek a

Kőleves című népmese feldolgozását adták elő a gyerekeknek, de az eredeti mesétől eltérően a leves hozzávalóit az öregasszony szomszédai adták össze, és a történet végén ők és a katona közösen fogyasztották el az elkészült ételt.

A tavalyi évhez hasonlóan az idei családós tábor is a Deák téren zárult, ahol a vasárnapi istentiszteleten a tábor résztvevői énekeltek és a záró oltári szolgálat keretében imádsággal szolgáltak, majd közös ebéden vettek részt.

Szavitek Róbert József

EGYÜTTLÉT

Balatonszárszói gyülekezeti hétvége

2024. október 25-27.

Hívjuk Gyülekezetünk családjait, kicsiket, nagyokat, egyedülállókat a **balatonszárszói Andorka Rudolf Evangélikus Konferencia- és Missziói Otthonba**, hogy az idei munkaév témájáról gondolkodjunk.

Összertartozásunk megélését a korábbi évekhez hasonlóan idén is áhítatok, a természetben tett séták, a Szentírás tanulmányozása, valamint a gyermekeknek szervezett programok gazdagítják majd.

Az éves téma kapcsán meghívott vendég előadónk Tölgyesi Ágnes, a Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Irodája Ökumenikus és Külügyi osztályának diaszpóra referense lesz, aki a határon túli magyar evangélikus közösségek életéről tart előadást.

Árak:

- 14 éves kor felett: 25.000 Ft
- 3-tól 14 éves korig: 12.000 Ft
- 3 év alatt: ingyenes

Jelentkezni október 11-ig

az összeg befizetésével a Lelkeszi Hivatalban lehet.

Gyülekezeti munkaprogram

Mottó: összetartozunk

„Megtartani a Lélek egységét a békeesség kötelességével” (Ef4,3)

A programterv előzetes jellegű, egyes részletekben előfordulhat változás!

Az esetleges változásokról részletek a gyülekezet www.deakter.hu oldalán olvashatók.

Állandó gyülekezeti alkalmak

NAP	IDŐPONT	ALKALOM	HELYSZÍN
Kedd	10 órától	Kézimunka kör	kisterem
	11 órától	Bibliaóra	kisterem
	17 órától	Imakör	klubhelyiség
	októbertől		
	19.30-tól	Lutheránia próba	nagyterem
Szerda	17 órától	Angol nyelvű áhítat	klubhelyiség
Csütörtök	7.30-tól	Prima – liturgikus áhítat	templom
	10 órától	Nyugdíjas klub	klubhelyiség
	18 órától	Bibliakör	kisterem
Péntek	18 órától	Tini ifi	pinceklub
	19.30-tól	Lutheránia próba	nagyterem
Vasárnap	9 órától	Istentisztelet úrvacsorával	templom
	9 órától	Konfirmációi előkészítő	templom, klubhelyiség
	11 órától	Istentisztelet, úrvacsora	templom
	11 órától	Gyermekbibliakör (kivéve a hónap első vasárnapján)	templom, kisterem
	18 órától	Istentisztelet	templom

Hétközi ünnepi istentiszteletek

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Október 12. szombat	9 óra	Országos evangélizáció
Október 23. szerda	9 óra	Istentisztelet a nemzeti ünnep alkalmából
Október 31. csütörtök	9, 11 és 18 óra	Reformáció ünnepi istentiszteletek
November 19. kedd	19 óra	Kaláka koncert a templomban a Kárpát-medencei lelkészalálkozó résztvevőivel

Bibliaórai és bibliaköri tematika (helyszín: gyülekezeti kisterem)

NAP	ALKALOM
Szeptember 10 – 12.	A zsoltárok – 25. zsoltár
Szeptember 17 – 19.	A teremtés csodája, 104. zsoltár
Szeptember 24 – 26.	Micsoda az ember? 8. Zsoltár
Október 1 – 3.	A teremtet világ és a törvény. 19. zsoltár
Október 8 – 10.	A teremtfő és az ember. 139. zsoltár
Október 15 – 17	Istendícséret és hála. 148. zsoltár
Október 22 – 24.	Luther bűnbánati zsoltárai. 32. zsoltár
Október 29.	Luther bűnbánati zsoltárai. 6. zsoltár
November 5 – 7.	Luther bűnbánati zsoltárai. 51. zsoltár
November 12 – 14.	Luther bűnbánati zsoltárai. 102. zsoltár
November 19 – 21.	A reménység hangja 1. – 23. zsoltár
November 26 – 28.	A reménység hangja 2. – 91. zsoltár
December 3 – 5.	Advent az újakezdés ideje. – Ézs 42,6
December 10 – 12.	Advent a várakozás ideje. – Zsolt 40,2
December 17 – 19.	Advent a csend ideje. – Zsolt 37,7

Gyermek- és családi alkalmak

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Szeptember 1. vasárnap	9 óra	Családi istentisztelet: Összetartozunk – a tanulók és gyógyulók táborában – Lk.6,17-19
Október 6. vasárnap	9 óra	Családi istentisztelet: Összetartozunk – a hálaadásban – 1Krón.16,31-36
Október 25-27. péntektől vasárnapig		Balatonszárszó – családi csendes-hétfége
November 3. vasárnap	9 óra	Családi istentisztelet: Összetartozunk – a múlandóság terhének hordozásában – Ézs.40,6-8
November 30. szombat	15 óra	Ádventi barkácsolás a nagyteremben
December 1. vasárnap	9 óra	Családi istentisztelet: Összetartozunk – sokfelől érkező sokfélék – Zsolt.107,1-3

Zenei alkalmak a Deák téri templomban

Októbertől minden csütörtökön reggel 7.30-kor a templomban „Príma” liturgikus áhítatra várjuk az érdeklődőket.

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Szeptember 22. vasárnap	11 óra	Kantátás istentisztelet – J.S.Bach: „Preise, Jerusalem, den Herrn” (BWV 119)
Szeptember 29. vasárnap	18 óra	Orgonazenés áhítat:Tüzes Marcell Sándor
Október 6. vasárnap	11 óra	Kantátás istentisztelet – J.S.Bach: „Wo Gott, der Herr nicht bei uns hält” (BWV 178)
Október 27. vasárnap	18 óra	Orgonazenés áhítat: Pétery Dóra, a Zeneakadémia egyházzenei doktoriskolájának tanára, és doktoranduszai: Kubik Tamás, Dosek Domokos és Igali Csanád
November 3. vasárnap	11 óra	Kantátás istentisztelet – J.S. Bach: „Dem Gerechten muß das Licht” (BWV 195)
November 24. vasárnap	11 óra	Kantátás istentisztelet – J.S. Bach: „O Jesu Christ, mein's Lebens Licht” (BWV 118)
November 24. vasárnap	18 óra	Orgonazenés áhítat – Tasi Csaba – orgona.és Tímár Tímea – ének
December 8. vasárnap	11 óra	Kantátás istentisztelet – J.S. Bach: „Gottloob! Nun geht das Jahr zu Ende” (BWV 28)
December 13. péntek	17 óra	Jótekonysági hangverseny a gimnázium javára

Magányosok bibliaórája (helyszín: gyülekezeti nagyterem)

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Szeptember 30. hétfő	17 óra	Thiering Etelka: „Magyarországi evangélikus templomok”
Október 28. hétfő	17 óra	Jávori Fülöp: „Csendben születik az élet – az imádkozásról”
November 25. hétfő	17 óra	Vendég: Dr. Finta Gergely
December 30. hétfő	17 óra	Év végi beszélgetés gyülekezetünk egyik lelkészével

Nyugdíjas klub csütörtöki programjai (10 órától a klubhelyiségben)

NAP	ALKALOM
Szeptember 5.	Újra együtt! Összetartozunk!
Szeptember 12.	Vendégünk Kovács Áron
Szeptember 19.	Máltai vetítés Sárfalvi Ilona
Szeptember 26.	Házasság a Bibliában – a kezdetek
Október 3.	Évforduló: Bél Mátyás
Október 10.	Ábrahám házassága
Október 17.	Vetítés – Bence Ágnes
Október 24.	Luther a házasságról
November 7.	Selma Lagerlöf élete – Selmeci Dóra
November 14.	Izsák házassága
November 21.	Vetítés Málta 2. Sárfalvi Ilona
November 28.	Vendégünk Jávori Fülöp
December 5.	Selma Lagerlöf két könyve
December 12.	Jákób házassága
December 19.	Karácsonyi együttlét

Csendes hétvégék

IDŐPONT	HELYSZÍN	ALKALOM
Szeptember 20-22.	Csákvár	Felnőtt ifjúsági hétvége
Október 25-27.	Balatonszárszó	Gyülekezeti csendes-hétvége

Presbiteri alkalmak

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Szeptember 14.	9 óra	Presbiteri csendes-nap Csákváron szombat
Október 14.	18 óra	Presbiteri bibliaóra – „Vállalom...” (A Dr. Szabó Lajos szerkesztésében megjelent könyv alapján) – Munkamegosztás a gyülekezetben
November 11.	18 óra	Presbiteri ülés (gyülekezeti nagyterem) hétfő
December 9.	18 óra	Presbiteri bibliaóra – „Vállalom...” – Lelkészek és nem lelkészek együtt

Vasárnapi gyermek-bibliakör alkalmai

NAP	ALKALOM
Szeptember 8.	Az elveszett bárány – Mt 18,12-14
Szeptember 15.	Keresztelő – Mk 10,13-16
Szeptember 22.	A tékozló fiú – Lk 15,11-32
Szeptember 29.	Dávid és Jonatán – barátság – 1Sám 18,1-5
Október 13.	Tanítványok – Mt 10,2
Október 20.	Vendégek – 1Móz 18,1-15
Október 27.	Isten és a választott nép – 5Móz 26,16-19
November 10.	300 harcos – Bír 7,1-25
November 17.	Az idegen - az irgalmas samaritánus – Lk 10,25-37
November 24.	Zakariás és Erzsébet – Lk 1,5-25
December 8.	Angyali üdvözet – Lk 1,26-33
December 15.	Rokonok – Lk 1,34-42
December 22.	Karácsonyi készülődés – Lk 2,1-20

(A gyerekek a 11 órai istentiszteleten a templomból a kezdő oltári szolgálat végén indulnak a foglalkozásra.)

Senior kör

NAP	IDŐPONT	TEMATIKA
Szeptember 25. szerda	18 óra	Az Ágostai Hitvallás – összetartozásunk tükrében I. – Gerőfiné Dr. Brebovsky Éva
Október 30. szerda	18 óra	Az Ágostai Hitvallás – összetartozásunk tükrében II. – Smidéliusz Gábor
November 27. szerda	18 óra	Az Ágostai Hitvallás – összetartozásunk tükrében III. – Cselovszky Ferenc
December 18. szerda	18 óra	Karácsonyi együttlét

Baba-mama kör (kéthetente pénteken)

ALKALMAK	
Szeptember 13.	Szeptember 27.
Október 11.	Október 25.
November 8.	November 22.
December 13.	

Nikodémusok köre (időpont: 19 óra)

ALKALMAK	
Szeptember 30.	Október 28.
November 25.	December 16.

Fiatal házások köre (helyszín: múzeum előadóterem, időpont: 18 óra)

ALKALMAK	
Szeptember 13.	Október 11.
November 8.	December 13.

Temetői ökumenikus áhítatok

IDŐPONT	IDŐPONT	HELYSZÍN
Október 31.	17.30	Újköztemető – szóró parcella szerda
November 1.	17.30	Farkasrét – Makovecz terem csütörtök

ELŐADÁS

Itt járt a földön...

November 19-én 19.00 órakor Gryllus Dániel és Lackfi János Itt járt a földön... című kiadványának anyaga csendül fel templomunkban a Kárpát-medencei lelkésztalálkozóhoz kapcsolódóan.

A szerzők még 2020 tavaszán, a Covid tombolása idején – e-mailen és telefonon kommunikálva – együtt írtak egy dicsőítő éneket, melynek folytatásaként egy teljes dalciklus született a bibliai gondolatokra épülő művekből. A nemrég megjelent albumban ezeket a dalokat a Szépművészeti Múzeumban és a Magyar Nemzeti Galériában található festmények és metszetek illusztrálják.

Gryllus
Dániel
Lackfi
János
**ITT JÁRT
A FÖLDÖN**

A dalokat Gryllus Dániel, Balogh Kálmán, Becze Gábor és Ferenczi György adják elő.

Hagyományainknak megfelelően a zenés áhítat liturgikus keretben zajlik és a hangverseny két része között rövid igehirdetés hangzik el. Az esemény Belváros-Lipótváros V. Kerület Önkormányzatának támogatásával valósul meg.

Impresszum

Őszi levél

A Pesti Evangélikus Egyház Deák téri Egyházközség
negyedévente megjelenő hírlevele
2024/2. szám

Szerkesztők:

Cselovszky Ferenc
Gerőfiné dr. Brebovszky Éva
Kovács Áron
Smidéliusz Gábor

Kiadványszerkesztés:

Bodai Tamás

Nyomtatás:

Extra Média Nyomda Kft.

Kapcsolat:

Pesti Evangélikus Egyház, Deák téri Egyházközség
cím: 1052 Budapest, Deák F. tér 4.
telefon: 06 1 483 21 50
e-mail: deakter@lutheran.hu
web: www.deakter.hu
számlaszám: OTP 11707024-20104508

A lelkeszi hivatal nyitvatartása:

Minden hétköznap 9-től 13 óráig

Insula Lutherana Alapítvány

számlaszám: OTP 11707024-20335809
adószám: 18066995-1-41